

Yücel Erken-Ne Talasmış Be!

Bana bazen soruyorlar: “İlk yardım kursuna mı gittin?” ... “Hayır, Kayseri’de Talas diye bir köy var -günümüzde Kayseri’nin mahallesi- ortaokulu orada okurken 12 yaşında ‘İlk Yardım’ dersinde öğrendim”... “Ağızdaki azı dişinin ismine ‘molar’ diyorsun. Dişçi misin?”... “Hayır, Kayseri’de Talas diye bir köy var. Ortaokulu orada okurken 13 yaşında ‘Sağlık’ diye bir ders vardı orada öğrendim!”... “Hastalıklardan anlıyorsun. Tıp Fakültesinde mi okudun?”.. “Hayır, Kayseri’de Talas diye bir köy var. Ortaokulu orada okurken, hafta sonlarında zaman zaman sinema makinasında insan ssğlığı konusunda film gösterirlerdi. Orada sağlıklı beslenme; çeşitli bulaşıcı hastalıklar; suların temiz olmasının önemi ve gerekliliği ve daha nice konular öğrendim!!”... “Yangında çok tedbirlisin. Daha önce yangında mı kaldın, korktun?”.. “Hayır, Kayseri’de Talas diye bir köy var. Orada 11yaşında, ilk sene yatakhane çatı katındaydı. Gece karanlığında, yağmurda, kar ayazında o sene iki defa ‘yangın eğitimi’ yaptırıldı. Yanımıza battaniye alıp, dışarıda, binanın önünde toplanmayı öğretiler!!”... “Çocukları ne kadar eğitici oyuncaklar ve meşguliyetlerle oyalıyorsun. Pedagoji tahsilin mi var?”.. “Hayır, Kayseri’de Talas diye bir köy var. Orada beş sene ortaokul okudum. Mikado çöpleri vardı! Monopoly vardı! Kızma birader vardı! ‘Hazine arama’ hafta sonu gecesi olurdu ve etraftaki bağlarda adım sayarak hazineyi bulmak için yarıştırdık! ‘Kale Fethetme’ vardı. Hafta sonlarında ağaç arkalarına, taş duvar arkalarına gizlenerek, okulun önündeki açık alanda Miss Cormann’ın yemekhane çanını ele geçirmeye çalışırdık!!!”... “Bayağı iyi yüzüyorsun. Nerede ders aldın?”.. “Hayır, ders almadım. Kayseri’de Talas diye bir köy var. İlbahar’da kar eriyince oluşan sular kayaların içerisine oyulmuş yer altı mağaralarına dolardı. Bütün sene bu suları kullanırdık. Meyva bahçelerini sulamak için açıkta su havuzları da vardı. ‘Havuz’ suyun çamuru bekleyip, dibe çöktükten sonra, 11-12 yaşımızda gözetimli ve sınıflara göre gruplandırılarak yüzmemize (çimmemize) izin verilirdi. Yüzme bilmeyenlerimizin beline bir halat bağlanır. Ağabeyler yardımcı olup, su seviyesinde tutarken, her kafadan bir ses ‘Ayaklarını çırp’, ‘Kollarını çarp’ derken yüzme öğrenilirdi!!!”

551 ENGİN ÜNSAL 1847-1951 AĞABEYİMİN DEDİĞİ GİBİ “NE TALASMIŞ! BE!!!”